

Dosarul nr. 2ra-2450/18

prima instanță: Judecătoria Edineț (sediul Central), judecătorul: N. Bobu
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecătorii: A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă

Î N C H E I E R E

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă
judecătorii Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Balan împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Inspectoratul Național de Patrulare cu privire la repararea din contul statului a prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 03 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu,

c o n s t a t ă :

La 28 februarie 2017 Mihail Balan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Inspectoratul Național de Patrulare, cu privire la repararea din contul statului a prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată formate din cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1500 de lei și alte cheltuieli aferente examinării litigiului în cauză.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 24 iulie 2015, în jurul orei 10:14, fiind la volanul mijlocului de transport de model XXXXX se deplasa în or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău.

Reclamantul a menționat că pe traseul dat a fost stopat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare Vasile Vizir, care în urma verificării actelor, i-a întocmit procesul-verbal nr. 076625 din 24 iulie 2015 cu privire la contravenție, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 235 alin.(1), art.228 alin.(2) Cod Contravențional și sancționat cu amendă de până la 30 unități convenționale, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Mihail Balan a punctat că, cu procesul-verbal în cauză nu a fost de acord și la 23 septembrie 2015 l-a contestat la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), iar prin hotărârea din 30 noiembrie 2015 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a fost

anulată decizia din 24 iulie 2015 a agentului constatator al INP al IGP al MAI și încetat procesul contravențional, din lipsa faptei contravenționale.

Reclamantul a relatat că, agentul constatator Vasile Vizir, nefiind de acord cu hotărârea instanței de judecată din data de 30 noiembrie 2015 a declarat recurs împotriva acesteia, iar prin decizia din 14 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, recursul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii din 30 noiembrie 2015 a Judecătorei Chișinău, (sediul Rîșcani).

Mihail Balan a opinat că a fost sancționat de către agentul constatator fără careva temei legal, iar prin acțiunile sale a încălcat principiul dreptății care este unul de bază în procesul contravențional; totodată, prin acțiunile ilegale ale agentului constatator, i-au fost cauzate stări de nervozitate care în consecință au condus la anumite suferințe psihice, deprimări, fapt care impune solicitarea prejudiciului moral.

Reclamantul a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, repararea din bugetul de stat, prejudiciului moral în mărime de 50.000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată formate din cheltuieli de asistență juridică în sumă de 1500 lei și alte cheltuieli aferente examinării cauzei.

Prin încheierea din 03 martie 2017 a Judecătorei Edineț (sediul Central) a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Balan împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Inspectoratul Național de Patrulare cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

La 14 martie 2017 Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu a contestat cu recurs încheierea din 03 martie 2017 a Judecătorei Edineț (sediul Central), solicitând admiterea cererii de recurs și casarea încheierii primei instanțe cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

Prin decizia din 02 iunie 2017 a Curții de Apel Bălți a fost admis recursul declarat de Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, casată încheierea din 03 martie 2017 a Judecătorei Edineț (sediul Central), cu restituirea cauzei spre rejudecare primei instanțe în același complet de judecată.

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2018 a Judecătorei Edineț (sediul Central), cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii din 29 ianuarie 2018 a Judecătorei Edineț (sediul Central) Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu a depus apel nemotivat, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

La 03 martie 2018 Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu a depus cerere de apel motivată în care a reiterat pretențiile inițiale și a solicitat admiterea acestora.

Prin decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respinsă cererea de apel declarată de Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, și menținută hotărârea instanței de fond.

În susținerea soluției date, instanța de apel a menționat că motivul invocat de Mihail Balan atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel precum că în urma acțiunilor agentului constatator i-au fost cauzate stări de nervozitate care în consecință au adus la suferințe psihice, deprimări, fapt ce în

opinia lui ar impune compensări de prejudicii, nu justifică valorificarea pretențiilor sale în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, însă la caz există o altă modalitate de despăgubire materială/morală a persoanei, în alte cazuri de privare a despăgubirilor în legătură cu pornirea unui proces contravențional și aplicării sancțiunii contravenționale, decât cele menționate în art. 3 alin.(1) al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, și anume dispozițiile art.13 alin.(1) al aceleiași legi.

La 19 iulie 2018, Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei din 03 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond ca fiind ilegale și neîntemeiate și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, o consideră neîntemeiată, nefondată și ilegală, pasibilă de a fi casată, deoarece instanța ierarhic inferioară nu a analizat toate aspectele importante pentru soluționarea cauzei, nu a respectat normele de drept material, interpretând în mod eronat legea și nu a apreciat probele în conformitate cu legislația.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 03 mai 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 12 iunie 2018, confirmarea despre recepționarea acesteia de către părți fiind anexată la materialele dosarului.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, la 19 iulie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost

încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odorescu este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material

sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Mihail Balan reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan